

Nr 264.

Av herr **Möller m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till bekämpande av arbetslösheten.

I en förut i dag inlämnad motion hemställa vi att riksdagen i stället för av Kungl. Maj:t äskade 3 miljoner kronor måtte bevilja 20 miljoner kronor till beredskapsarbeten.

I proposition nr 201 begär regeringen ett arbetslöshetsanslag av 10 miljoner kronor för nästa budgetår. Av propositionen framgår att enligt regeringens mening statens hjälpverksamhet skall fortsätta efter i huvudsak hittills gällande grunder. För vår del hysa vi den uppfattningen att arbetslöshetspolitiken bör så omläggas, att arbetslöshetskommissionens verksamhet avvecklas så snabbt som detta med hänsyn till pågående arbetsföretag och med hänsyn till möjligheterna att sätta igång beredskapsarbeten, där de arbetslösa kunna sysselsättas, är möjligt.

Då arbetslösheten för närvarande är dubbelt större än under något av de närmast föregående 8 åren, då ingen säkerhet finns för en minskning av arbetslösheten nästa vinter, då betydande belopp måste avses för kontant understödsverksamhet och avvecklingen av arbetslöshetskommissionens verksamhet följaktligen måste ske med försiktighet, är det oss icke möjligt att angiva, vilket belopp som kan anses behövt såsom vanligt arbetslöshetsanslag. Även från våra utgångspunkter torde dels nyss berörda förhållanden och dels den omständigheten, att ett bifall till vår motion om beredskapsarbeten icke med säkerhet skulle leda till att sådana arbeten inom loppet av ett år skulle helt kunna ersätta arbetslöshetskommissionens alla arbetsföretag, nödvändiggöra att arbetslöshetskommissionen fortsätter sin verksamhet under hela nästa budgetår.

Med hänsyn härtill anse vi oss böra upprepa våra gamla krav på att denna verksamhet skall bedrivas enligt humanare regler än dem, som för närvarande tillämpas av arbetslöshetskommissionen.

Sålunda böra nödhjälpslönerna fastställas med fullt beaktande av regeln att de arbetslösa »kunna bereda sig uppehälle på den fastställda nödhjälpslönen», kontantunderstöd utgå till dem, som icke kunna beredas arbete, arbetslöshetshjälpen icke begränsas till vissa fack och yrken, reglerna för arbetslöshetshjälp vid arbetskonflikter så förändras, att avstängning endast drabbar dem, som deltaga i strejk eller äro föremål för lockout, och arbetsplats, vid vilken konflikt pågår, icke räknas till den öppna arbetsmarknadens arbetstillfällen.

Åberopande det anförda få vi hemställa, att riksdagen måtte i anledning av kungl. propositionen nr 201 besluta,

att vid användningen av det anslag till arbetslöshetens bekämpande, som kan bliva beviljat för budgetåret 1931/1932, ovan angivna grunder skola tillämpas.

Stockholm den 14 april 1931.

Gustav Möller.

Olof Olsson.

Rickard Sandler.

A. J. Bärj.

Edv. Björnsson.